

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 mai 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 ianuarie 2017, declarat de către condamnatul

XXX, născut la **XXX**, originar din **XXX**, domiciliat în **XXX**.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 15.09.2016 – 29.11.2016;
2. Instanța de recurs: 09.12.2016 – 10.01.2017;
3. Instanța de recurs în anulare: 26.04.2017 – 24.05.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 29 noiembrie 2016, Stoica Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Prima instanță a constatat că Stoica Ivan, la 01 iulie 2016, ora 03.00, deținând permisul de conducere nr.086400345 din 25.03.2008, cu dreptul de a conduce mijloace de transport de categoriile A, B, C, acționând intenționat întru încălcarea obligațiilor prevăzute de art.18, 32 alin.(4) lit.a), b), 33 alin.(3) lit.a), b) din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131-XVI din 07.06.2007 și încălcând prevederile pct.11 lit.j) din Anexa nr.1 din Regulamentul circulației rutiere, conducând automobilul de model „Volvo-440”, cu n/î GE AE 993, pe str.Lenin, or.Volcănești, la ieșirea din oraș, în regiunea monumentului „Lupta la Cahul”, a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului național de patrulare IPS, care se aflau la serviciu pentru asigurarea securității traficului rutier și care, erau aprovizionați cu mijloace tehnice pentru efectuarea testării alcoolscopice, fiind împuterniciți să exercite controlul asupra situației în acest domeniu.

În rezultatul efectuării, la 01 iulie 2016, ora 04.00, a testării nr.2800, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Stoica Ivan a constituit 0,86 mg/l, care, în conformitate cu cerințele art.134¹² alin.(1) și (3) Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către I.Stoica, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal în privința sa, în temeiul Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, invocând că instanța, respingând demersul înaintat de

către el privind aplicarea prevederilor Legii menționate în privința lui, a interpretat eronat restricțiile indicate la art.10 lit.h) al actului legislativ.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 ianuarie 2017, a fost respins recursul declarat de către I.Stoica, ca nefondat.

Instanța de recurs a indicat că, reieșind din prevederile art.(1) din Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, legea se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sînt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sînt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art.2–9, 11 și 12.

Consecvent, instanța de recurs a precizat că sub noțiunea de căință se înțeleg sentimentele reale de regret pentru infracțiunea comisă, exprimate atât prin comportamentul pozitiv al persoanei după săvârșirea infracțiunii pe toată perioada procedurii penale, cât și prin trăirile lui și conștientizarea faptului că a comis o faptă socialmente periculoasă. Consecvent, a precizat că spre deosebire de recunoașterea vinovăției, care este o circumstanță atenuată, căință activă trebuie să fie reală, sinceră și nu trebuie să urmărească doar scopul eschivării de la răspunderea penală.

Reieșind din acestea, în speță, instanța de recurs a constatat că inculpatul, anterior adoptării Legii cu privire la amnistie, nu și-a recunoscut vina și a refuzat să coopereze cu organele de urmărire penală. Mai mult, acesta a comis o infracțiune intenționată în perioada în care în instanța de judecată se afla la examinare o altă cauză penală, intentată în privința lui privind comiterea unei infracțiuni similare.

Totodată, instanța de recurs a reținut că, prin decizia Curții de Apel Comrat din 13.09.2016, a fost casată sentința Judecătorei Vulcănești din 23.03.2016, emisă în cauza penală în privința inculpatului I.Stoica în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința acestuia a fost încetat în temeiul art.(2) din Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și astfel, în privința lui I.Stoica nu poate fi aplicată repetat Legea cu privire la amnistie.

Respectiv, instanța de recurs a considerat că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, ținând cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor ușoare, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în măsură să-și realizeze scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

5. Împotriva deciziei sus menționate a declarat recurs în anulare condamnatul I.Stoica care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.453 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal în privința sa, în temeiul Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, invocând că instanța de recurs, eronat a conchis că prevederile Legii menționate nu-i sunt aplicabile; - instanța nu s-a pronunțat asupra argumentului din recurs potrivit căruia, prima instanță a interpretat eronat restricțiile indicate la art.10 lit.h) din respectiva Lege.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către I.Stoica în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului în anulare, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Colegiul penal atestă că în recursul în anulare nu sunt invocate care circumstanțe sunt considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual-penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată.

Motivele invocate în recurs, nu cade sub noțiunea prevăzută de art.6 pct.44) a Codului de procedură penală, conform căreia, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale, or, neaplicarea de către instanța de judecată a prevederilor Legii privind amnistia nu constituie o eroare de drept în sensul art.453 Cod de procedură penală și respectiv, nici viciu fundamental în sensul art.6 pct.44) Cod de procedură penală.

Colegiul penal precizează că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Instanța de recurs menționează că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale.

Cât privește solicitarea recurentului de a fi amnistiat în temeiul Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.210 din 29 iulie 2016, Colegiul penal menționează că, în contextul prevederilor pct.1) lit.a) al Regulamentului pentru aplicarea Legii pentru amnistia unor categorii de persoane, instanța corect a conchis că în privința lui I.Stoica nu pot fi aplicate prevederile Legii nr.210 din 29 iulie 2016, în caz contrar, fiind depășite limitele actului legislativ, or, restricții în aplicarea Legii, inclusiv în sensul amnistierii repetate, sunt expres indicate în art.10 lit.h) din Legea nominalizată supra, care stipulează că, prevederile art.1–9 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru o infracțiune săvârșită cu intenție și absolvită anterior, în tot sau în parte, în baza actului de amnistie sau de grațiere, de pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei alte infracțiuni.

Subsecvent, Colegiul penal reține că anterior, prin decizia Curții de Apel Comrat din 13.09.2016, a fost casată sentința Judecătorei Vulcănești din 23.03.2016, emisă în cauza penală în privința lui I.Stoica în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința acestuia a fost încetat în temeiul art.2 din Legea

cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Astfel, având în vedere că prevederile Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova au fost deja aplicate în privința lui I.Stoica, în conformitate cu prevederile art.10 lit.h) din aceeași Lege, dispozițiile art.1-9 nu pot fi aplicate repetat în privința recurentului, Colegiul penal conchide că soluția instanței de recurs ordinar este legală și întemeiată, bazată pe prevederile stipulate în Legea precitată.

Conform art.453 alin.(2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în alin.(1) al articolului, nu cuprinde menționarea acestor cazuri și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate.

În circumstanțele indicate, Colegiul penal ajunge la concluzia că în speța examinată se impune ca soluție inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către I.Stoica, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 456, 432 alin. (1) alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către Stoica Ivan, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 ianuarie 2017, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 iunie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu